

Tizenegyedik: Két csoport számára bizonyul legnehezebbnek a próféta követése: azoknak, akik a tanultság miatt, és azoknak, akik a gazdagság miatt kevélyek.

Tizenkettedik: A próféta nem feltétlenül lesz népszerű a világban vagy a világi emberek között.

Tizenharmadik: A próféta és a tanácsosai alkotják az Első Elnökséget – az egyház legfelsőbb kvórumát.

Tizennegyedik: Az élő próféta és az Első Elnökség követése... áldást, elutasításuk szenvedést eredményez.”⁸

Testvéreim, az 1848-as szentekhez hasonlóan dönthetünk úgy, hogy követjük a prófétát, vagy fordulhatunk tanácsért a test karjához. Legyen elég bölcsességünk és bizalmunk az élő próféták és apostolok tanácsainak követéséhez! Tanúja vagyok az ő jóságuknak, és bizonyosságot teszek arról, hogy Isten hívta el őket. Bizonyosságot teszek továbbá arról, hogy a szavaik iránti engedelmesség által közelíthetjük meg biztonságos módon az életet, ezáltal találhatunk megoldásokat a problémáinkra, így nyerhetünk békét és boldogságot ebben a világban, valamint biztosíthatjuk szabadulásunkat. Ezt a tanúbizonyosságot az Úr Jézus Krisztus szent nevében teszem, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Brigham Young, idézte: Wilford Woodruff, in *The Utah Pioneers* (1880), 23.
2. Lásd Bryant S. Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers* (1956), 9–15; lásd még Gordon B. Hinckley, „Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert,” *Ensign*, Oct. 2001, 70–72.
3. Lásd Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers*, 11–12; lásd még *Ensign*, Oct. 2001, 71.
4. Tan és a szövetségek 132:7.
5. Tan és a szövetségek 1:19.
6. Ámós 3:7
7. Tan és a szövetségek 1:38.
8. Ezra Taft Benson, „Fourteen Fundamentals in Following the Prophet,” in *1980 Devotional Speeches of the Year* (1981), 29–30.

Írta: **Gerrit W. Gong** elder
a Hetvenektől

Az örökkévalóság templomi tükrei: Tanúbizonyosság a családról

Ha az örökkévalóság szempontjából tekintünk az evangéliumi megtérésre és a templomi szövetségekre, akkor örökkévaló családjaink minden nemzedékében áldások sokaságát láthatjuk.

Kedves testvéreim! Amikor fiunk a Provói Misszionáriusképző Központban volt, Gong nőtestvér frissen sült kenyeret küldött neki és misszionárius-társainak. Itt van néhány köszönőlevél, melyet Gong nőtestvér kapott cserébe a misszionáriusoktól: „Gong nőtestvér, a kenyér felidézte az otthon ízeit.” „Gong nőtestvér, csak azt mondhatom, ejha! Édesanyám főztje után ez a kenyér a legfinomabb, melyet valaha ettem.” Ez a kedvencem: „Gong nőtestvér, a kenyér csodás volt.” Majd viccesen így folytatta: „Emlékezzen rám, ha esetleg már nem jönnének ki olyan jól a férjével!”

Nagyon szeretjük a misszionáriusainkat – minden egyes nővért, eldert és idősebb házaspárt. Örökké hálások leszünk annak a különleges misszionáriusnak, aki elhozta családjainknak Jézus Krisztus visszaállított evangéliumát.

Hálásan tanúbizonyosságot teszek arról, hogy ha az örökkévalóság szempontjából tekintünk az evangéliumi megtérésre és a templomi szövetségekre, akkor örökkévaló családjaink minden egyes nemzedékében áldások sokaságát láthatjuk.

A Gong családból elsőként édesanyánk, Jean Gong tért meg Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába. Hawaiiin, Honoluluban tizenévesként odafigyelt az üzenetre, ismereteket szerzett, megkeresztelkedett és konfirmálták. Ő pedig máig hű maradt a hitéhez. Hithű egyháztagok segítettek édesanyámnak, így tehát voltak evangéliumi barátai, egyházi elhívásai, és folyamatosan táplálták Isten jó szavával. Mai szóhasználattal minden új megtért, minden fiatal egyedülálló felnőtt, mindenki, aki újra tevékeny lesz az egyházban, másokkal

együtt egész nemzedékeket áld meg, amikor Isten háza népében polgártársaivá válik a szenteknek¹.

Az édesanyámra odafigyelő egyik család ifj. Gerrit de Jong családja volt. De Jong nagypapa nyelvészként egyaránt szerette a szív és a Lélek nyelvét is. Olyan mondásokkal szórakoztatta kisfiúi képzeletemet, mint például „a fekete szeder, amikor még piros, zöld”. Ma, a kéziszámitógépek és okostelefonok világában én azt szoktam mondani ifjú barátaimnak: „Ha az istentiszteleten olvasgatsz a Blackberridet [telefonkészülék, melyet a fekete szederről neveztek el], attól a zöldfülű püspöknek bizony vörös lesz a feje”.

Szüleim, Walter és Jean Gong, háromszor kötöttek házasságot: egyszer kínai szertartás szerint a családnak, egyszer amerikai szertartás szerint a barátoknak, majd az Úr házában szent szertartás keretében az időre és az örökkévalóságra.

Az elemis gyermekeink azt éneklük: „Oly gyönyörű a templom! Egy nap majd belépek”.² Fialjaink megfogadják, hogy részesülni fognak „a templom szertartásaiban”³.

Nemrég az Úr házában voltam egy becsületes párral, akik azért jöttek, hogy a szövetség által áldásokat kapjanak. Megkértem őket, hogy az első mézeshetüket nyújtsák ki 50 évre, aztán 50 év múlva megkezdhetik a második mézeshetüket.

Aztán azon vettem észre magam, hogy ezzel a csodálatos párral együtt a templom tükreibe nézünk, egyszer az egyik, másszor a szemközti falon lévő tükör képében gyönyörködve. A templom tükrei olyan képet adnak ki együtt, mely mintha az örökkévalóságig terjedne.

Az örökkévalóság templomi tükrei arra emlékeztetnek minket, hogy minden emberi lény „isteni természettel és rendeltetéssel” bír. „A szent

templomokban elérhető szent szertartások és szövetségek lehetővé teszik az egyének számára, hogy visszatérjenek Isten jelenlétébe, a családok számára pedig, hogy az örökkévalóságra egyesüljenek.”⁴ Szeretemben és hithűségben együtt fejlődve gyökereket és szárnyakat is adhatunk a gyermekeinknek.

Az örökkévalóság templomi tükrei láttán eszembe jutott a Kr. u. 837-ben, Dél-Kínában született első Dragon Gong (a késői Tang-dinasztia tagja), valamint a Gong család őt követő

generációi egészen édesapámig, aki a család 32. feljegyzett nemzedékéből való. Testvéreimmel mi vagyunk a család 33. nemzedéke, fiaim és unokatestvéreik a 34. nemzedék, unokánk pedig a Gong család 35. feljegyzett nemzedékéből való. Az örökkévalóság templomi tükreiben nem láttam sem kezdetét, sem végét a nemzedékeknek.

Nem csupán generációk láncát képzeltem el, hanem a családi kapcsolatok egész sorát is. Az egyik irányban fiúként, unokaként, majd

dédunokaként láttam magam, vissza egészen az első Dragon Gongig. A másik irányban pedig apaként, nagypapaként és dédapaként tűntem fel. Feleségemet, Susant leányként, unokaként és dédunokaként láttam, a másik irányban pedig anyaként, nagymamaként és dédnagymamaként.

Az örökkévalóság templomi tükrében szüleink gyermekeiként láttam magunkat a feleségemmel, valamint gyermekeink szüleiként; nagyszüleink unokáiként, valamint unokáink nagyszüleiként. A halandóság egyszerű leckéi ivódnak lelkünkbe, amikor a gyermek és a szülő, a szülő és a gyermek örökkévaló szerepköreiben tanulunk és tanítunk.

A szentírások úgy írják le a Szabadítót, mint aki „az Atya és a Fiú”.⁵ Testben lakozva, azonban a testet alávetve az Atya akaratának, Szabadítónk tudja, hogyan segítsen meg minket, az ő népét, a fájdalmainkban, a megpróbáltatásainkban, a kísértéseinkben, a betegségeinkben és még a halálban is.⁶ Mindenek alá szállva⁷ a Szabadítónk hordozni tudja a gyötrelmeinket és viselni tudja a fájdalmainkat. „És ő megsebesítettett bűneinkért, meggronatatott a mi vétkeinkért, ...és [Szabadítónk] sebeivel gyógyulánk meg.”⁸

Szabadítónk a mennyei tanács óta kizárólag Atyja akaratának megtételére törekedett. Az Atya és a Fiú e mintája segíthet feloldani azt a látszólagos ellentmondást, hogy „a ki elveszti az

ő életét én érettem, megtalálja azt”⁹. A világ ezzel szemben a felvilágosultnak kikiáltott önérdekre törekszik. A hatalom azonban nincs meg bennünk ahhoz, hogy megszabadítsuk magunkat. *Őbenne* viszont megvan. Mivel egyedül Szabadítónk engesztelése végtelen és örökkévaló,¹⁰ csakis az múlja felül az idő és a tér határait, és nyeli el a halált, a haragot, a keserűséget, az igazságtalanságot, a magányt és a szívfájdalmat.

Időnként akkor is rosszul mennek a dolgok, ha minden tőlünk telhetőt megtettünk. Ártatlan, tiszta Báránként Szabadítónk velünk és értünk könnyezik. Ha mindig emlékezünk Órá,¹¹ akkor ott állhat mivelünk „mindig és mindenben, és minden helyen, ahol csak [vagyunk]”¹². Az Ő hűsége erősebb a halál kötelékeinél.¹³ Amikor Szabadítónk magához vonz bennünket, egyben Mennyei Atyánkhoz is közelebb visz. Bár van, ami tökéletlen itt a földön, bízhatunk benne, hogy Mennyei Atyánk véghez fogja vinni a megváltás hatalmas tervét, ahol isteni összhangban találkozunk az igazságosság, a szeretet és az irgalom.¹⁴

Az örökkévalóság templomi tükrében látható képek csodája az, hogy azok – vagyis mi – változhatunk. Amikor Jean és Walter Gong belépett az új és örök szövetségbe, megnyitották az utat olyan ősök előtt, mint például első Dragon Gong, hogy ő is össze legyen pecsételve, valamint az utódok

számára, hogy a szövetségben szület-hessenek. Ne felejtsetek el, hogy amikor valamely testvérünk felé kinyújtjuk a kezünket, azzal egész nemzedékeket áldunk meg.

A világban nyugtalanság uralkodik,¹⁵ az „egyetlen igaz és élő”¹⁶ egyházban azonban hit van és nincs félelem. Pál apostol szavaival ünnepélyes tanúbizonyoságot tesztek:

„...meg vagyok győződve, hogy sem halál sem élet...

sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétl, mely vagy a mi Urunk Jézus Krisztusban.”¹⁷

Alázatosan tanúsítom, hogy Isten él. Örömkönnyeinek kivételével Ő majd eltöröl minden könnyet a szemünkből,¹⁸ amikor az örökkévalóság templomi tükrébe nézve otthon találjuk magunkat, tisztán és szeplőtelenül, a papság hatalma által szeretetben összepecsételve családunk nemzedékeivel, és így kilátnak fel örvendezve: Hozsánna, hozsánna és hozsánna! Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Efézusbeliek 2:19.
2. “I Love to See the Temple,” [Oly gyönyörű a templom!] *Children's Songbook*, 95.
3. Fiatalkor Nők alapeszméje. *Fiatalkor Nők Személyes fejlődés: Isten tanújaként állni* (füzet, 2009), 3.
4. A család: Kiáltvány a világhoz. Lásd *Liahóna*, 2009. okt. Cs4.
5. Lásd Móziás 15:2.
6. Lásd Alma 7:11–12.
7. Tan és a szövetségek 88:6; lásd még Tan és a szövetségek 122:5–8.
8. Ésaías 53:5.
9. Máté 10:39.
10. Lásd Alma 34:14.
11. Lásd Tan és a szövetségek 20:77, 79.
12. Móziás 18:9.
13. Tan és a szövetségek 121:44.
14. How Great the Wisdom and the Love [Mily nagy Isten szeretete], *Hymns*, no. 195.
15. Lásd Tan és a szövetségek 45:26; 88:91.
16. Tan és a szövetségek 1:30.
17. Rómabeliek 8:38–39.
18. Jelenések 21:4.